



16.
Število

DOLGOČASEN LIST

za
lahone, nemškutarje, magjarone
i druge nerodne ljudi.

Tečaj
II.

Strele udri iz višine, izdajalca domovine!

Juri s pušo zabavlja vsako drugo in zadnjo soboto v mesecu — kadar ga ne konfiscira policija — pa saj imamo tiskovno svobodo!

Juri s pušo velja veliko, pa ga pošiljamo in prodajamo le za malo denarja. — Za celo leto velja 3 gl., za polu leta 1 gl. 50.

Naročnino sprejema lastnik, izdatelj in odgovorni urednik:

IVAN DOLINAR

Tisk C. Amati-ja sinov.

Pisma, rokopisi in novci, naj se pošiljajo na uredništvo in upravnništvo: Via Ferreria, broj 823.

Oglašja se sprejemajo in objavljajo po pogodbi ali dogovoru.

Posamezne številke se dobe v vsih tabakarnah v Trstu in pri g. Preselnu v Gorici po 10 soldov.

Prihodnja številka izide 12. septembra.

Roko in njegov kompare Pre Dreja Pacar

Krivi prerok,

nov naslov, posnet po Jurju, br. 14. t. 1.

1.

Tamkej v Pomjanu je slaven možak,
Tamošnjih „nerešencev“ vnati prvak,
Pri lanskih volitvah je grozno rejil,
Poštenim Slovincem z „Italijo“ pretil:

2.

„Pomalo vi ščavi zabiti ljudje,
Vas bode zadelo še strašno gorje,
Vaš cesar na stolu trohnelem sedi,
K' v kratkem se času gotovo zdrobi!

3.

In č'gava bo Istra, č'gav bo Pomjan?
Ko cesar Vaš bode od tukaj pregnan,
Italja bo vladala tukaj povsod,
Zapomni to dobro o ščavski si rod!

4.

Takrat boš ti cvilil ter plakal na glas,
K' s' farje poslušal, zamudil svoj čas,
Kdo te bo branil, kdo tešil takrat,
K' pride sém vladat taljanski naš brat?!

5.

Tak je govoril pomjansk' šarenjak,
Ter rekel, da vsaki Sloven'c je bedak;
Al' bil pa zato je v tamnico poslan,
Kjer trebil je kibljo sto dvajseti dan.

6.

Čeravno prostak je, koj knestro vihti,
Ga fino lahonstvo le vendar časti,
Še c'lo gor' v Trebčah prijatelja ima
In ta je Pre Dreja iz Playde doma!

7.

Iz Trebič v Pomjan je zadosti hodá,
Pa vendar Pre Dreja kjedól' se podá,
Kadar se Róketu dete rodi,
Da mu ga deštro h krstu drži!

8.

Ak' drugi duhovni so Roketu vrag,
Je vendar Pre Dreja mu ugoden in drag;
On njega le čisla, le njega časti,
Mu reka: *Kompare in bratec moj Ti!*

9.

Zdaj pa Ti bralec začuden porečeš: *Et quomodo sic!*?
Eto ti: *Gaudet quia similis simili — hic.*
Rok je odpadnik, je Pacar pa tudi!
Zato se temu nikakor ne čudi.

10.

Značajan po Boga učitelj slovenski bi tega ne storil,
Knefrtaču, da bi se cikorijske tako nizko poklonil,
„Prerok le himbéní“ je temu *kapac*,
Koj ono stran luže si išče svoj šac.

Ročinjska republika

1

V Ročinjski vasi há, há, há,
Nastala je republika;
Tam Tone Mutar saprment
Bi hotel biti prezident.

2

In ta mogočni Pepo Ban,
Postal bi rad Ročinjsk župan;
Marsikateri pa bi rad
Postal vred ž njim gemajnderat.

3

Ko prva je volitev blá,
Ročinjska vas je skup prišla;
„Gemajnderoti“ prejšnji vsi
So bili „ausgeštosani“.

4

Če bil bi kdo za hekto dal,
Gotovo bi županoval;
A ker pa tega ni biló
Se v Trst je rekuriralo.

5

Iz Trsta prišel je dekret:
„Voliti moraš Ročinj spet,“
Zato ker komisije svet,
Ni dobro znal volilni red.

6

Volili pravjo taki so,
Ki nosijo še puškico
In taki prišli so volit,
Ki ne bi smeli poleg bit.

7

Kedo rikorš je zložil fajn,
Ga iščejo ne vedo zajn;
Podpisali so štirje ga,
Volitev je „umštosana“.

8

In tega mesca prvi dan
Je za volitev bil spet zbran;
Uf, Uf! ta dan je vroče blo
Ker pasji dnevi so zdaj to.

Žvenejsuka.

Vinosofia

Gospod župnik v D. je jako gostoljuben narodnjak. Bližal se je godovni svoj dan sv. Filipa in Jakoba, povabil je v ta namen svoje prijatelje. Prišla sta točno g. Janez iz P., šior Tite in gosp. Pepč iz G. na obed. Da so ga pošteno srkat znali, bo se kmalo pokazalo. Gosp. župnik razstavi vsako leto na vinski razstavi svoje vino, a kaj vruga — letos ni bilo ničesa, ali kali — posrkali so tudi za razstavo pripravljenega. — To pa ni nič novega; kaj tacega se gostoljubnemu človeku lahko pripeti. — Res, da so ga nekako po notah srkali in gosp. župnik z šior Tito se je podal na veliko „rekognoscirengo“ v klet; če je še kje, kaka butelja polna. Ker se pa nista dolgo vrnola, ker je bila „rekognoscirenga“ po dobrem bojuem planu izvršena, sta se gg. Pepič in Janez začela mej sabo poslovljevati — kajti držala sta drug družega za gosp. župnika ter se drug družemu zahvaljevala za gostoljubnost, dobro jedao in izvrstno pijačo ter si prav gorko roke stiskala. Ko dospeta pred kelder, srečata gosp. župnika in tu sta še le spoznala svojo pomoto, da mora biti še en tretji in ta je gosp. župnik. Juri je zapazil, ko se je slučajno nad Dornberkom vozil, da veslata dva vprek po cesti, da se jima je vse pred sabo vrtelo in takrat so res tudi hiše pijane postale in so z onimi vred plesale. Juri je vstrelil na zemljo, vse je okamnelo, oni dobrovoljci so ostali, ko Lotova žena pred Sodomom, pa so jih potem fantje rešili. A neka nova hiša mej *Kerševanijem* in *Brankovcem* na skladovni cesti, ostala je iz vrste ter stoji, kakor pravi Nemeč „auf halber zwelfe“. Ako ne veruješ potnik, poglej, ko potuješ skozi Dornberk. Na hiši je pa nevidna kosmata roka zapisala v stalni spomin te le besede:

„Preljubi prijatelj, nekoliko postoj!
Premišljuj, kako se je godilo z menoj.“

Pošvedrana kača.

ETIMOLOGIJA

Cattalan Zorzi je starodavno rimsko ime, izhajajoče iz *Catiline Lucius Sergius*, potomec najbrže rimskega zloglasnega *Catiline*, znanega iz tačasne zarote. Današnji ni senca proti onemu. *Zorzi* je le cikorjaš, napako ima to, da so mu vsi Slovenci *tujci*, ki niso v Trstu rojeni; lahoni in privandrani pa so mu pravi *domačini* in patrijotje. V njegovej buči se vrše vedne premembe; mesec dokaj upliva na njega možgani in pripetiti se zna, da mu postanejo celó *ajdovica* in potem je konec. Cikorja bi zgubila svojega vrlega pristaša in tako bi načrt norišnice za *cikorjaše* ostal neizvršen. Želeti mu je, da bi še mnogo figove cikorje popil ter si pridobil mnogo zaslug na „fondaču“ ali „zосу“ cikorje.

*) Želim mu, po pregovoru, ki kaže: *Dulce in fundo.*
Juri.

Juri piše politiko

(Dalje.)



Juri in Principal sta si brata. Ne le brata po imenu, pač pa po krvi, jeziku in odnošajih. Juri je iz plemena Roš, kakor so bili Rurik, Igor, Oleg, Askold, Dir, Vseslav, Monomah in drugi, kakor je i njemu brat Principal. Brat ne sme črtiti brata. To bi bilo proti zakonu božjem in narave. Juri ne reče Principalu ni „raka“. Celo „raka“ je vreden peklenskega ognja. Juri je vedno podpiral svojega brata v „Rošu“. Tako mu je zaukazal njegga praded „Vsevolod“. Ta je zapoved „otea v gospodi Bogu počivavšago“. — *Sovremennija* izvestija pričajo, da se Juri drži pradedovih ukazov. Se njega pomočjo je bil Muhojed potolčen, Srb je zadobil krono in žezlo, Balkan deli Bolgara od brata — Macedon stoče in joka Solun. — Balkan, Olint, Karadag — Olimp se obračajo proti Akvilonu, kjer je dom Iperborejca. Pačakaj ti Macedon, in ti Athos kaludjerski — solze roni i ti Solun, zibelj najsvitljjših zvezd na slovanskem obzorju: **Kyrilla in Methodeja!**

S Principalom sva oči obrnola na „Azijo“.

Ali ne veš, da je nam Azija pradomovina? Iran — Turan — Paropamiz — Himalay in Thian-Shan pričajo o naših prarodovih. Tiger, Evfrat, Jaksart in Oksus — Heri-rud, Amur — Hind, Ganges in Bramaputra — nam so „beri“, „ary“, „agioi potamoi“: *sviaty!* Juri s Principalom se zdaj poteguje za materno zemljo slovansko. — Ni li to sveto delo?

„Da skupno delujeta uneto:

Za narod, dom, zemljo jima sveto.“

Azija: Bit noče več zaničevana! Kako pa to izvršiti? S Principalom sva v tem edina. — A misel je Jurjeva: *continere in amicitia civitates, nulli spem aut causam dare armorum.* **Gospodi, usliši glas molenija mojega!**

Pandorina škatuljica ali Ajševica pri Gorici

Preiskovalni sodnik pridno zapira povabljena slovenske priče, in ko bi stvar tako nadaljevala, naj bolje bi bilo, da se preseli goriški zapor v Ajševico.

Ako nameravajo Slovenci, postavno dovoljeno jim zastavo blagosloviti, to smatrajo lahoni, kot draženje italijanske narodnosti, — ako pa društvo nekih laških goriških doktorandov, učiteljev, uradnikov i enakih olikancev, *na čisto slovenski zemlji i mej čisto slovenskim narodom*, slovensko zastavo zasmehuje in z dreva vrže — to je le nedolžna šala in k temu, naj Slovenci molče? —

Dijak *Trampuš* se je večkrat v goriški čitalnici dobro zabavljaj, zdaj pa iz hvaležnosti Slovincem zabavlja in trga njih zastave.

Luzenberger sodnijski praktikant je bil tudi v društvu, da se paragrafov o draženji, ščuvanji i tepežu v praksi djansko nauči. —

Učitelj *Schaffenhauer* je imel priliko pri tem izletu patrijotičen duh opazovati, kateri veje v teh družbah in, ktere ga se vcepa mladini.

Sbisà ud te veselice, uverjen je, da ga bode sodnije prvosednik, kateri mu je slučajno duševni i telesni oče, dobro nasvetoval.

Lewisani sin vodje na goriški, od škofije odvisni zastavnici, nadeja se, da ako se vrvi potrgajo, v zastavnico stopi, kajti naš *premilostljivi* je jako milostljiv, a Lahom; ne pa Slovincem.

Najbolje obnesla sta se *Pontoni* in vodja njih lekarne „pri zamorcu“ v Raštelu. *Pontoni* je napadel prvi našo zastavo. Tako spoštuje Slovence, in dobro naj si vsak Slovenec zapamti, da *Pontoni*jeva lekarna je v Raštelu na levici proti „Travniku“!

Pozor! toraj slovenski zdravniki! Ne pošiljajte Slovence po zdravila k nam sovražnemu lekarju.

Ranjene po vinu so pripeljali v lekarno *Pontoni*, da so jim rane zdravili, to je, dali so enemu „ricina“, drugemu „rebarbere“, tretjemu macakavala i grenke soli — da se očistijo ker niso ravno „leskove“ masti pri rokah imeli!

Cincerela in Pukl kozarska modrijana pod „Svinjakom“

II.

Cincerela: „Kutntok her Pukl! No! te frdamite bues, al' si že spet tó?“

Pukl: „Se ve da! Kaj je pa dejal Matija, ker sem mu jih zadnjič par povedal?“

Cin.: „Kej poreče! kej njemu mar ze vaše hecenje! Kej njemu ze vse slobenske švajnplote. On je neš purgermojster, jen landesausšus mu use virje!“

Pukl: „Kaj je dejal pa „Nazenbruder“ Toneli in odlikovanca „Unterhosen-Frauenbandordentreggerja“ Miheli in Tomaželi, vulgo Fličerštir?“

Cin.: „Kej gre njim an ze vse slobenarske lačnpergerje jen krajnerske hecenplote! Al' ne viš, vajst tu net, de so telirji des hern Matija, tud' uridni lizanja. Tos is bos ja!“

Pukl: „No! Matija je šel v toplice. Pa mora biti že zeló umazan, da se je šel prat. Čemú to, saj sta „Slov. Narod“ in „Edinost“ za-nj prava žehta.“

Cin.: „Klogen vi kdrukt! Sej sem reku, de mu ze vse to hecenje še mar ni. Tri stu taužent hudic!“

Pukl: „Zdi se mi že, da jim ravno veliko ni mar. Navadili so se takej „žehti“, kakor kak osel palicam. No! zdi se mi, da je še več kandidatov za „Unterhozen- und Frauenbandorden“ namenjenih, ki so celó čitalničarji in ližejo ne le „telirje“ — ližejo Matiji pikelhaubarske peté.“

Cin.: „Pst! Tisti so u tistem lezeferajnu, de kej slišijo, potem pa nesejo g. Matiji, de jeh potem pelona. Pa, štil švajgen!“

Pukl: „Danes jih še ne imenujem. Če se pa ne poboljšajo, jih pa prihodnjič ožehtava, kaj ne ti „Incincerela“?“

Cin.: „Bos? Jest žehtu? Usak ze suj trebuh!“

Pukl: „Ti se pa ze poteguješ za Matijo in njegove privržence. Ti, ti, ki si bil nekaj celó za „štathalterja.“

Cin.: „I! tajfel, kje si pa tu fernemu?“

Pukl: „Pretis je imel priti v Bolc, g. Matija pa se je imel naučiti nagovor — in tu je zbral tebe, da sta se učila, saj veš!“

Cin.: „Ben du net švajgst, tku jo dobiš auf den hinteren!“

Pukl: „Ti si stal v kotu, kakor „štathalter, a —“

Cin.: „Hudič, tajfel, mučiš! —“

Pukl: „— a Matija možko korači k tebi, vzame raz glave cilinder, se prikloni in —“

Cin.: (Zagrabi poleno): „Tri stu taužent teh subeh, če ne greš, šau tó“ — pokaže poleno.

Pukl: „— in začne govoriti: Ekselenc — itd., ti pa si se smehljaj, kakor da bi bil —“

Cin. (ga tleskne s polenom po hrbtu): „I! hudič! zdej pa le tec!“

Pukl: „Ojoj! — kakor da bi bil ti štathalter —“

Cincerela (tlesk s polenom): „Lump, šuft, lüguer halunk —“

Pukl: Pomagajte! — in Matija se je zopet globoko priklonil in —“

Cin. (govorilo je zopet poleno — Pukl ga pograbi za vrat): „Lačnperger! ojoj! ojoj! sv. Urh, hilf mir. Lump, raubar, krevlja, motovilo —“

Pukl: „— in Matija je zopet odšel. Zdaj pa nisi bil več —“

Cin. (ga pograbi za lasé): Švajg, oder —“

Pukl (ga strese za brado): „— nisi bil več štathalter, ampak —“

Cin.: „Pomagajte!“ (Juri se prikaže s pušo).

Pukl: „— samo Cincerela. Ojoj, ojoj, pomagajte, moja glava, moji lasjé, ojoj!“

Cin.: „Oh! moja brada, majn bort!“

Juri s pušo: „Kaj je to?! Božja oblast, kaj je to?“

Cin.: „Ojoj, ojoj, ojoj!“ (Valjata se po tleh.)

Pukl: „Zdej pa le narazen! Pumf! Lasati pa se že ne smeta. Pumf“ — in bila sta narazen.

N. B. In tako je Cincerela brez brade, a Pukl brez las. Ker nimamo zdravnika, tedaj jima je Matija cepil runje, in sicer Cincereli na „nos“ in brado, a Puklu na „nos“ in plešo. Takó pa ne homo imeli samo „duett“ lepih nosev ampak pikanten, „kvartet“. Risum teneatis, amici!

Bezgelo.

Jezdurjev Jože



Düber dan jim Böh daj gaspudje!

Jest vajm, de se Vam bo čudnu zdajlu, ker najsem tülku cajta neč povajdov.

V zadnji lümeri „Jürja“ je pravü najkaj an „Jazdurjev Jüoze“, ampak jest najsem biv tisti. Še v zadriego me je krüota spravlü. Naš gaspud. fajmošter so me sräjčale te dni, jen same začeli krajgat. „Na Jüoze si spiet navümnosti po Trstü dajlav, da se te v cajtenge dajli, na majstü, da be dama dajlav, kje tülkü dajla zdaj; jen sa me pokazali „Jürja“. Jest sem se pa vadrejzal: „Böh jen svet Ferjan naš patruon je za pričó, da najsem Trsta vidu že 6 majscov, in če ne verjamejo jem buom pa per spuovde velikanočni povajdal šenkrat. Na, püstimo tü.“

Zdaj k sem podajlov to viečo rajč na grünti sem spiet füska, „kabiló“ čem rieči, naprajgu z luonci jen kozicame jen sem peršu, hvala buodi Bogü, sräjčenu v Trst, brez dab semi kaj pasieb-nega perpetilü.

Najprej vam muorem povajdat vad nesrajč k sa me zadajle med tem cajtam k se najsmo vidle.

Preredü sem jenico, prov fajst žvav. Naš suosed Berklač je jemü pa bika, vaba mlada, sta se najberž zaljubila, se vajda po žvinskü.

Najsrejša je tajla, de je bik Brklačev erknü, jen dva tiedna za njem muoja jenica. Gaspüd žvinski duhtar k suo muojó jenico vestirali so dajli, de je na sréne bolajzni erkenla. Na, se vajda sam jim riekü „Gaspud, jest sem tudi tü mislü, krüota je blü v Brklačevga bika zalüblenü in kje zvajdlo, de je paginü, si je takü grimalu, de ji je srce puočlu. Takü je šlu rakam žvižgat 60 galinarjev.“

Müj sin Matevž, kje v bajli Leblani 4 lajta po šulah hlače trgav jen je duopelt štediral, je šov v Ameriko sräjče jeskat. Za rajžuo sem movgü 2 prešiča jen en grünt predat. No pa naj buo, zanj naj blü v naše deželi, zatü k je prieveč künšten. Uosem lajt je 4 šule štedirov, to zadnjo pa je kruota tov 3 lajta štedirat. Mje pravü, de ga imaju gaspüdje plesari takü rade, de ga ne püstijo dvaj lajti z anga klasa. Na za dvaj lajte, sem s mislü, naj be še blü, ampak kar tri lajta v enmu klasu, pa ne. Zatü pa ga najsem več püsti štedirat. Rajs je kruota dopelt štediranü, ampak kaštä. Naj se gaspüdje plesari anga družga zbierejo, de jim buo dopelt štediral; ti buoš pa dama vastav, sem se mislu. Za purkelmajstra si še preveč štediral. Videste dragi gaspüdje, deb človk gnar jemü, jen Matevža naprej zmiraj duopelh štedirov bi bil Matevž dopelh štediran jen, na Dünaj, kakšna zverina be z njega ratalü. Včieraj sem dabiv pismu vad njega. Hudü se mü je godilü pa puoti, pravi, dva majseca so se vozili po murji, pa po cajli puoti, naj blü ne ane vaštarije.

Šie ano nesrajčo vam muorem povajdat vad mujga brata Janeza.

Tudi njemu je šla kapóija slabü, jen na svetga Vürha dan mü je šlu cajlu premaženje na büben.

Pa kaj mislite, de je kaj zatu žalasten? Prav neč. Per našmi vaštirji „Piskrü“ sedi ob nedajlah pa se hvali, de zdaj Böh buodi zahvalen, saj mi naj trajba zdaj franku plačat.

Pravijo, de bo šou tudi van v Ameriko sräjče jeskat.

Za danes Vas püstim z Bügam, perhodneč bom povajdov, kaj sem blü v Trstü perpetilü.

D O P I S

Iz Gorice, 30. Jurjemana devetnajstega stoletja.

Dragi „Juri!“ Pismar iz Gorice se nič več ne pojavi; kedo ve, da Te ni opeharil, potem ko je dobil za „polento“, smuknol je ter se vrnil zopet v prvotni tabor k svojim „Frečarjem“, kder Te zdaj mogoče prav pošteno obira in to prav lahko, kajti Lah, naju „patrijot“ je zvitejši nego kozin rog in ob enem smeje se v pest, kadar koga tako ali tako opehari, osobito pa — „Jurja“. Opisoval Ti je, v tistej neumnej goriškej mešanici à la šan Rokarija, neko vrsto ljudi, ki so podobni polenovki, in to v resnici, kajti polenovka ima glavo daleč od telesa, enako ti ljudje imajo glavo daleč od telesa, tam doli — nekde — „Juri“, saj veš kde, ali pa če ne veš, prašaj vašega Poldetu generala falirane cikorje, on Ti bo povedal. Nekdo mi je pravil, da ti ljudje lovijo muhe, pajke in komarje, da se od njih živijo in stoprav šinolo mi je v glavo, zakaj so tako medli, kakor „petek v posti“, če ne telesno pa — dušno Take golazni opisovati, je skoraj neumno, to je ravno tako, kakor bi človek glodal kosti, če ima meso na razpolago. — pa vsaj tudi ni potrebno, kajti ni vse črno, kar se — črni.

Mi Slovenci smo preveč svojeglavni, hočemo imeti od vlade, kar nima, toraj če nima, kako nam zamore dati? Abotnost! Mati vlada je prav dobra, še predobra je, a mi smo nemirneži in nič družega, za to, ker jo vedno nadlegujemo, in s tem nadlegovanjem smo zmešali jej glavo tako, da ne ve, kaj znami dela, ali nas poljubuje ali — tepe. Sedimo pri polnih loncih mesa, kakor nekdanji Izraelski začelniki v prvotni domovini, in še nismo zadovoljni — kaj hočemo imeti prazne lonce?

Enakopravnosti smo uže tako presiti, da je še videti ne moremo. Slovensčina je povsod, bodi si v šolah ali v uradnih — izključljiva. Toraj doba krasna, zlata doba za Slovence! Uže tudi celo po županstvenih uradnih, kder imajo nad durmi nadpise brez tistih dveh črk otroškega terorizma, začelo se je pisati v čisti slovensčini — izključljivo. Bravi! Vse hvale vredno! „Juri“, kaj ne?! Jaz in Ti, ki sva laške pasme, doma iz Tarčenta izpod Karnelskih gora, ki sva se uže v letu 1848. v cokljah puntala proti črkoma c. k. in proti Avstrijskej armadi z polento v rokavu, doktor niso prišli na konjih in s ručičnimi kapicami in golimi rebri v rokah, da so nas razpršili, jih bova: Ti s pušo, jaz pa z mokro cunjo in omalom, ako se ne spokorijo ter začnejo pisati in uradovati v najinem blaženo sladkem laškem jeziku. — Če mož in vojak, ne zna držati pripravno puše v roki, tudi ne omela in mokre cunje ne! — zato treba biti uže vojak, če hoče orožje sukati — in ker sva, jaz in Ti baje oba vojaka, bova toliko ročnejše sukala, tako orožje proti naju prijateljem (?) Jeh! kako jih bova, uže zdaj se v meni srce smeje! ker sva toraj oba odslužena vojaka, treba in spodobno je, da pristopiva k veteranskemu društvu, Ti k I. in jaz k II. na Primorskem. Jaz pokukam tukaj pri gorškem, kako je — nu, tukaj je vse izvrstno. Predsednik tega društva g. vitez Karol Catinelli je prav dobra slovenska dušica, tacega pokazal se je o priliki volitev vel. pos. v državni zbor, ki je tako močno agitiral za slov. kandidata grofa Atemsa proti vladnemu kandidatu knezu Hohenlohu; osobito pa se je pokazal unetega Slovence pri Viljem Ritterjevem pogrebu dne, 24. julija t. l., ko je pri „abritu“ pozdravil veterane in se zahvalil za skazano ranjencu čast, samo — izključljivo v slovenskem jeziku ter tako preziral Lahe in Nemce, katerih bilo je vse polno in Slovence ne nobenega. A kdo mu zameri zato, ker — *er kann nicht Deutsch und nicht Italienisch*, je radi tega le Slovence pozdravil.

Končam, saj sem uže tako predolg. Kratka pridiga, pravijo, je vedno nekaj vredna, mej tem ko je dolga — nestrpljiva. Servus!
Tvoj Jurjevič.

Kako je kmet Juda Baruh-Zakaj-a ob kravo pripravil

Jud da kmetu kravo na „spolo“. Konec leta — po zimi — tuhta kmet, kako bi kravo za se prihranil ter si izmisli to le: Gre v mesto k Judu, ter mu reče:

Kmet: Dober dan, gaspud! Jud: Dober dan, ki si parnesu noviga, kako stoji krava? Km.: Slabu, gaspud! J.: Slabu? ki slabu, povedi! Km.: Krava je bolna! J.: Bolana?! ki bolana? ki fali? Kmet: Ne vem, kaj ima, slaba je in drugi sa mi dali svet nej ju pomazem s solju, da bo ozdravla, nej mi daju deset funtov soli! Jud: Sali, češ imet, sali? E jest ti ga bom dal! To imaš 10 funta sali, omaži ga do glave v rep, de ne bo umrou.

Kmet pride domov, vbije kravo, posoli meso in gre zopet k Judu. Dober dan, gaspud! Jud: Dober dan, ki si parnesu novega, koku staji krava? Kmet: Slabu gaspud! Jud: Slabu, ki slabu, povedi, ki fali! Kmet: Krava je vkrepala! Jud: Krepala? ki krepala? Kmet: Ja, gaspud, je ni več? Jud: Ben, veš kaj — koza mene e mesa tebe. Kmet: Ja gaspud, ni še zadosti, jest sam muogu plačet 1 gl. 50 kr. za komisiju. Jud: E jest te ga bom dal to imaš an gulinar in petdeset šolda, pej gladi, da boš parnesu koza, štopa? Kmet: Ja — gaspud! Predno je pa kmet prinesel kožo, so ga drugi ovadili, kako je kravo spravil! Kmet ne čuteč hudega pride k Judu: Kmet: Dober dan gaspud! Jud: Dober dan, kudic! si parsu? si snel kravu? Kmet videč, da je ovajen, reče drzno: A ja, san ju! Jud: Tat, tat, goljf caki, kudic e jest ti bom skocil na Kmet: Magari, gaspud, ker nimam denara za plačet . . . Jud: Vis ga, vis ga, se za norca me če jemet; tozu te bom, tozu, tam v kancelo par rihtar. Kmet vzdigne roko proti Judu: Jest te bom tožu, preklet Jud, da tirjaš po 30, 40, 50%, jest te bom tožu. Jud ostrasen: Vis ga se tepst me ce, bejzi, bejzi, le bejzi po moje oči. Kmet: Lepa hvala. —

Za nekaj časa potem so pa drugi Juda nalgali, da kmetu je bila res, krava poginila, in Jud jih vpraša: E je jedu tista mesa? Drugi: Da gaspud! Jud: E ni krepu ta kudic?

Židovski „Quartet“



Si videl Fajtel Isaka? — Šaftidiridiri haj!
Kako stoji nek paprika! Šaftidiridiri haj!
„Se s papriko več ne pečam,
Zdaj s kurjem repom baratam.“ Hajdiridirirajtajtaj!

Odkar je voljen Nabergoj,
Podpisal Lahom sem pogoj,
Da mesto „ščava“ naš bo mož
Prodajal za naprej kokoš’.

Konečno glej! nad šestnajststo
Krepanih je perut prišlo. — Šaftidiridiri haj!
Kdo mi dobiček dal je vgani? —
Železnica, Kranjc in Taljani. Hajdiridirirajtajtaj!

O, Fajteles meni se zdi,
Da Kranjc bo plačan, ne zgubi,
Edini ki je tu goljfan
Je piškosnedi Italjan. Šumlašumlahaj phi!

O Šalah! kaj bom jaz počel?
Sem Raskoviču norc vrjel, — Šaftidiridiridihaj!
Nesrečen bil sem spekulant,
Zato prišel sem pa na kant. — Hajdiridirirajtajtaj!

O, vaj! — si zgubil na „stellage“,
Ali si igral „Agiotage“?!
Aha! — že vem Afganistan
In pa ta šment! Herpeljebahn. -- Šumlašumlahaj!

One! moj dragi ish Kerjot,
„Cikorja“ šla je bankerot,
Na njo igral sem á la hausse
Zatoraj sem pa tudi bös! — Šaftidiridiridihaj!

Miče Godrnjal



Oblast jo počil! Ta naša gospoda je prav čudna. Kadar pride poletje, vse prinese zlodej na hlad. Eni gredo v Križ, drugi na Opčine, treči v Bazovico; večidelj sami lahoni, kakor pri nas v Bazovici je eden, oblast ga vdari, nekakšen Praskovič. Ja, pej ne znam, če je tisti od Operaje, ali je njegov brat;

ma, oblast ga vdari! vsako jutro zgodaj vstane in teče okoli vseh kantonov, da polovi to boljše arijo; pej kej bojo jemeli uni družu, ke so v Trste, če bo uan vso to bulšo arjo polovu? Oblast jih vdari! saj morejo erkniti od smrada doli v mestu; pej kej? naj krepajo, ti prokleti irredentovci, vsaj niso družega vredni, da ne bo več tega smradu v našem Trstu. Tako se bomo še libele in pošteno veselili, s našimi poštenimi avstrijskimi Lahi.

Tisti neumni rogovila iz Bazovice, oblast ga vdari! ki je tistega ubozega junaka iz hiše podil, mogel bi rajše tistega vražjega Praskoviča zapoditi, ki vsako jutro teka okoli kalov mazat, in ga ni sram, ne otrok ne ženskih; marelo postavi pred se, obrne vse drugo nego obraz proti ljudem in bo onesnažil vso vodo, tem ubogim Bazovcem in tako, lahko pride kolara še prej k nam v Bazovico nego v Trst. Oblast vdari, vse takšne rogovile, kakor je naš, ki ne gledajo družega, kakor, kje se bode nasrkal vina ali peteša.

Ako ne bi bilo tistega Lovrenca Kalčerja, vsi Bazovci bi dajali šolde, da se pokrije hiša junaka s dilami; kakor so uže dali g. Lončaj 2 gl.; g. Urbančič 1 gl. in še nekaj družih gg. po 1 gl. Dobri Bazovci bili bi zložili, da bi bil mož danes imel hišo pokrito s dilami. Ma, kadar je Kalčer rekel, da jim ni treba dati „gušta“; mož je vsakemu svoj denar nazaj povrnil. In sedaj stoji v hiši, kakor jo je naredil; pej sej ne pušča na njega in na Pimpaha še manje, sej je „kape-nera“ (kurnik) pokrit z našimi denarji.

Juri naznanja,

da je iz balona pogruntal v Radečah na Dolenjskem, pravega švigašvaga čez dva praga; pri volitvah v Radečah ni bil tamošnji nadučitelj, ampak je priromal agitirat iz Mokronoga ta Grčasti. Vdrihal je z svojo grčo, v resnici po grčarsko ob vse trde stvari, da je celo grče razbijal, zato je pa prejel red mišjega repa vezanega v polževih slinah. Ta red je „taksfraj“, zedinjen sè baronom, čegar grb bode:

„Sredi polja frakelje strt.“

PEKLU

V Renčah pri Gorici, pravijo, da je vse francosko; ni se treba jeziti ne labonom ne Slovincem. Obe stranki imata svoje narodne patrone. Renčan je razlagal, da imajo oni, to je lahoni, za svojega patrona sv. Pantalona, Slovinci pa sv. Cirila. Dobro si jo pogodil renčanski konzul.

Veš Juri, star sem 47 let, pevec v Dornbergu, z mladimi fanti sem dobro prepeval. Kar me vpraša moder stari mož, ki me je na stran poklical: Ti Tone, kako je to grdo, doma imaš ženo in otroke, pa s fanti prepevaš. Jaz sem pa dejal modrijanu: veste, tiči pojejo, kadar imajo mlade in res, na mah so mi fantje zapeli: *Kol'kor kaplic, tol'ko let, Bog daj Tonetu živet!* in permejdunaj niso bili žejni in bi tudi meni kmalu rekli Juri. Še bi ti kaj pisal, pa sem se pri tistih goriških škarjah vrezal, ki so tako ojstre, da ako ne bi bile tako, ne bi kljukastih nosev rezale. Za danes dovolj! Pozdravi te Tvoj Tone.

„Juri s pušo“ piše. G. C. P. v Poreču; Koroško Juri ima za koroške nemčurje vedno nabasano puško, spravi se bo na njo v kratkem zopet. — G. I. Dobro polje, pričakujemo. — G. Gorjup I. Slavina. Prejeli za koledar. — G. Dr. Falot na Igu; to ni vaše pravo ime, povejte nam pravo, potem objavimo. Ur. mora znati s kom ima posel. — Več vinorejskih družnikov Tomaj. Brezimihih pisem ne priobčimo. G. I. I. na Stračini prejeli. Več čč. gg. dopisnikom. Prosimo potrpljenja, zato št. nism omogli porabiti.

Poslano *)

Slavno uredništvo!

Jeden onih dveh pred malo časom pri dežel-nem računarstvu v Gorici novoimenovanih uradnikov je moj sin Ludvik. — Jaz, ponosen na to, da sem Tolminec, nisem Italijanec in tudi nimam italijan-skih mišljenj, ampak vse drugo; — tako tudi moj sin, rojen v slovenskem trgu Kanalu, ni niti Itali-janec, niti nema mišljenj italijanskih.

V moji družini se ne nahaja renegatov. Toliko v popravek jedne v Vašem cenjenem listu, v dné 8. t. m. objavljenih resnic, ki takrat ni bila nikakor resnica.

Z odličnim štovanjem

Ludvik Bresnig
oče.

*) Za take članke je uredništvo toliko odgovorno, ko-likor mu dovoljuje dotični zakon. Ur.

Tržaško podporno društvo

se je preselilo 24. t. m. nasproti kavarne Commercio, via Caserma št. 15 II n.

La filiale della Banca Union

Trieste s'occupa di tutte le operazioni di Banca e Cambiovalute.

a) Accetta versamenti in conto corrente:

Abbuonando l'interesse annuo

per Banconote 3⁹/₄% con preavviso di 5 giorni
4¹/₄% „ „ „ 12 „
4¹/₄% a quattro mesi fisso

per Napoleoni 3¹/₂% con preavviso di 20 giorni
3¹/₂% „ „ „ 40 „
3³/₄% „ „ „ 3 mesi
4⁰/₁₀% „ „ „ 6 „

IN BANCO GIRO abbuonando il 3⁰/₁₀% interesse annuo sino a qualunque somma, prelevazioni sino a f. 20,000 a vista verso chèque; importi maggior preavviso avanti la Borsa. — Conferma dei versamenti in apposito libretto.

Conteggia per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume nei propri correntisti l'incasso di conti di piazza, di cambiali, per Trieste, Vienna, Budapest ed altre principali città, rilascia loro assegni per queste piazze, ed accorda loro la facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi. — b) S'incarica dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonechè dell'incasso d'assegni, cambiali e coupons, verso 1¹/₈% di provvigione. — c) Accordi ai propri committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie e ne cura gratis l'incasso di coupons alla scadenza. 12—8

La Filiale della Banca Union (Sezione Merci)

s'incarica dell'acquisto e della vendita di merci in commissione, accorda sovvenzioni ed apre crediti sopra mercanzie ad essa consegnate, oppure polizze di carico o Warants.

Optične in telegrafične vrstno električno gonilno in premakljive baterije deluje podpisani — ter venim predstojnikom in novejši iznajdene strelo vršeno bode točno in v



aparate — kakor vsako-napravo, stroje, stalne za hiše in zdravnike iz-osebito priporoči eer-žč. duhovščini svoje naj-vođe. Vsako naročilo iz-najkrajšem času.

ALOJZ TOMMASINI

24—11 Trst, Via S. Lazzaro N. 2020.

Podpisani priporoča slav. p. n. občinstvu svojo gostilno

„K SLONU,“

Na razpolago ima dobra vina in pivo po primernej nizkej ceni; kuhinja je izborna in postrežba točna. — Nadja se obilnega pohajanja od Slovencev I. MAVER.

Za vsakovrstno pecevo priporoča podpisani svojo obširno

PEKARILJO

19 — NA GRETI — 19

V zalogi ima na prodaj vsakovrstne moke. Prevzi mlje v domačo peko: potice, pinee, presnice in enake izdelke. Vsako naročilo se izvrši hitro in točno. Drag. Gruden.

G. A. Migliorini

je izdal ravnokar

Le Memorie di Giovanna in 18 Agosto

katero priporočamo rojakom, ki so italijan-skega jezika večji. — Knjigi sta na prodaj pri Agenzia generale di gazzette, pal. Modello.

Lira in cvetjE

zbirka vsakovrstnih pesnij
dobi se pri našem uredništvu po
60 kr. franko na dom.

Dobro znana pekarija Josipa Seleša

»Via dell'Acquedotto«
ima vsak dan in vsako drugo uro svež (frišen) kruh — Sprejemajo se naročila vsakovrstnih finih pekarij za »ohceti« itd.

Anton Bonné

krojaški mojster

TRST — Piazza S. Caterina 1 — TRST

odlikovan z svetinjo na razstavi leta 1882. v Trstu, izdeluje vsakovrstne obleke za gospode po najnovejšem kroju in primernej ceni. V svoji zalogi ima na razpolago najbolje blago iz prvih čeških in drugih to-varn. Naročila na deželi izvrši točno v najkrajšem času. Priporoči se čč. duhovščini in drugim rodolju-bom za obilna naročila. — 12-6

Filijalka v Trstu c. kr. priv. avstrijs. kredit-zavoda

za trgovino in obrt.

Novci za vplačila

v bankah pri 24—17

4-dnevni odkaz 3⁰/₁₀%

8-dnevni odkaz 3¹/₁₀%

30-dnevni odkaz 3¹/₂%

v napoleonidih pri

30-dnevni odkaz 3⁰/₁₀%

3-mesečni odkaz 3¹/₄%

6-mesečni odkaz 3¹/₂%

Okrožni otdel

v bankah 2¹/₂% kamate na vsako vsoto,

a v napoleonidih brez kamat.

Napotnice za Dunaj, Prago, Pešto, Brno,

Tropavo, Levor in Reko. Nadalje Zagreb,

Arad, Grae, Hermanstadt, Inomost, Celo-

vec, Ljubljano, Saleburg brez troškov.

Kupnja in prodaja diviz, efektov, tako

vročenje kuponov pri 1¹/₂% provizijona.

Provizija na Warrantu kredita v Londonu

ali Parizu 1¹/₂% provizije za 3 mesece.

Na efekte 6⁰/₁₀% letnih kamatov od

zneska od f. 1000; za večje vsote gla-

som posebnega sporazumljenja.

V TRSTU, 1. junija 1885.

Agencija za posredovanje
služeb in stanovanj

E. GEROMINI-JA

priskrbuje službe vsake vrste v Avstriji in inozemstvu.
Kupuje in prodaje hiše pod najugodnejimi
pogodbami.

Piazza Ponterosso N.ro 2, I. nadstropje.

!Kdor se hoče smijati!

naroči naj se na

šaljivi „Jurjev koledar“

II. letnik, za leto 1886,

kateri bode prinesel obilo smešnega gradiva, pripo-vedk in humoresk z ličnimi podobami. „Jurij“ bode v svojem Koledarju bril burke s prerokovanjem raznih stvari, katere se imajo prihodnje leto zgoditi Ugank, izrekov in smešnih pesnij mu ne bode zmanjkalo. — Izšel bode uže oktobra meseca. — Cena mu je 55 kr.

— Pisma in naročnino

upravnistvu „Jurja s pušo“, v Trstu

V novi prodajal-nici
frišnega
sadja

Via S. Giovanni,
prodaja izvrstne pomodoro' kilo po kr.: 14-36, krom-pir 12, grah frišni 24, mandarini 2 in banane 10 k. kom., pavova peresa za nakit 24 kr. dva-najstina. Vsak dan prevzame naročila za odpošiljatev sad-ja, rib in zelenja od 5 kilgr dalje po primernej ceni. Ambalaža in od-pošiljatev sta prosti stroškov.

Polli i sin
Trst-Grae.

POZOR PROTI PONAREJENJU

VLAHOV lek

odoben po c. kr. vladi, priporočen od zdrav-niških strokovnjakov, patentovan od zjed-njenih držav Ameriških.

Dosežni uspeh: vsakoršna nerazpoložnost, neprebavljivost, kolika, gliste, kravica (he-moroide), poerachjive mrzlice, vodenica, pra-nica, lenost, slabost, čiščenje krvi. Čisti po-lagoma in okrepuje zdravje. Z vsako ste-klenco vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.

NB. Pozor proti ponarejenju!

Da bi dobivanje leka olajšal, zaloga ž njim izdelovatelj vse kavane, mirodilnice, sladica-rije in likerije v glavnih mestih po celem svetu.

Trgovnica: Romano Vlahov v Šibeniku.
Glavna zaloga v Trstu: Via S. Lazzaro 1.

Romano Vlahov lek odlikovan 1884 v Kalkuti

Romano Vlahov lek odlikovan 1884 v Kalkuti

F. Raffaelli, knjigotrtec na bor-znem trgu, priporoča slovenskemu občinstvu svojo zalogo vsako-vrstnih knjig. Tudi se dobi nedavno izšla knjiga „Slavia Italiana“ po glđ. 1.20 zv. „Lira in Cvetje“ po 55 kr. in druge za-bavne in poučljive knjige več jezikov.

NB. Na „Jurjev koledar“ se more naročiti pri našem uredništvu. — „Lira in Cvetje“ se dobi tudi pri knjigotrzcju Raffaelli-u, Borsni trg.

Illustrirte
WELTGESCHICHTE

Begründet von
Otto von Corvin und Fr. W. Held.

Zweite gänzlich umgearbeitete Auflage.

**Mit 2500 Abbildungen,
90 Tontafeln, 19 Karten etc.**

Zu beziehen in 4 Ausgaben:

1. In 142 Lieferungen à 50 Pf.
2. In 24 Abteilungen à 3 M.
3. In 8 Bänden geheftet M. 69. 50.
4. In 8 Bänden eleg. gebunden M. 82.

Prospekte werden überallhin gratis und portofrei gesandt.

Bestellungen auf das Werk nehmen entgegen alle Buchhandlungen sowie auch die Verlagsbuchhandlung.

Leipzig. Berlin.

Verlag von Otto Spamer